ततो निषङ्गादसमग्रमुद्धृतं सुवर्णपुङ्खद्युति रञ्जिताङ्गुलिं। नरेन्द्रसूनुः प्रतिसंहरन्निषुं पुरन्दरं प्रत्यवदत्प्रियम्वदः ॥ ६४ ॥ अमोघमश्वं यदि मन्यसे प्रभो ततः समाप्ते विधिनैव कर्मणि। अजस्रदीक्षा प्रयतः स मे गुरुः क्रतोरशेषेण फलेन युज्यतां ॥ ६५ ॥ यथा च वृत्तान्तमिमं सदोगतस्त्रिलोचनैकांशतया दुरासदः। तवैव सन्देशहराद्दिशाम्पतिः शृणोति देवेश तथा विधीयतां ॥ ६६ ॥

तत इति। नरेन्द्रस्य पुत्रः रघुः इन्द्रं प्रति अवदत् किं कुर्वन् इषुं बाणं प्रतिसंहरन् स्थापयन्सन् किं० रघुः प्रियं वचनं गदिता किं० बाणं निषङ्गात् तूणीरात् किञ्चित् निःसारितं पु० किं० बाणं सुवर्णेन निर्म्मितस्य बाणमूलस्य द्युतिभिः रञ्जिता अङ्गुलयो येन स तं प्रथमान्तपाठे तु रघोर्विशेषणं तदा षष्ठ्यन्तान्यपदार्थे बहुव्रीहिः ॥ ६४ ॥ अमोघमिति। हे इन्द्र यदि अश्वं अत्याज्यं त्वं मन्यसे तर्हि मम गुरुः पिता यज्ञस्याशेषेण फलेन युज्यतां कस्मिन्सति विधिना वेदे कथितेन मार्गेण कर्म्मणि समाप्ते सति किं० पिता अजस्रं निरन्तरं यागे निरतः ॥ ६५ ॥ यथेति। हे इन्द्र तव सन्देश हरात् दूतात् दिलीपः येन प्रकारेण इमं वृत्तान्तं शृणोति तथैव त्वया क्रियतां किं० दिलीपः सभायां उपविष्टः पु० किं० राज्ञ स्त्रिलोचनस्य महादेवस्य एकांशतया यजमान मूर्त्ति तया इति हेतोः दुरासदः दुःप्रापः ॥ ६६ ॥